Δανδίας 4 Μαΐου 1883

Φίλτατε Χαρίλαε

Ζυρίχη

Ταδώκα ἐπῆρα γράμμα ἀπὸ τὸν Τερζῆ ὁπού μοῦ λέγει ὅτι ἀποφάσισε ~~[illegible]~~ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ μὲ ὁρχήστρα διὰ ἕνα βραδάκι ἐδῶ διὰ ὅλα.

Ἐγὼ ἀφοῦ μὲ ἔγραψε νὰ τοῦ γράψω διὰ ὅσα ἔκαμα ἐγὼ διὰ νὰ ἐξασφαλίσω τὸν τόπον τὸν Θεατρικὸν Burgli ἢ Bürkli διὰ μέσου τινὸς, ἐξῆλθον ἐγὼ εἰς Ζυρίχην καὶ ἐκεῖ ἐσυνεννοήθην μὲ τὸν ὑπεύθυνον τοῦ μαγαζίου καὶ ἐκανόνισα τὰ ἀναγκαῖα. Πρῶτον καὶ τοὺς ἔρωτας τὰ ἐκανόνισα ἐγὼ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ καὶ ἔκαμα τὸν Τσιμπόν. Τὰ ἐκανόνισα ὅλα ἐγὼ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. Τὸ εἰσιτήριον ἔκαμα νὰ εἶναι ἑνὸς φράγκου. Ἐκεῖ ἐπῆρα 10 φρ. διὰ μέρος ἐκεῖνον. Ἐδῶ ἔλεγα νὰ τὰ 75—80 φρ. τὸ ὀρχηστρ. ἔξοδα διὰ ὁρχήστρα

(ἀπὸ σελ. 1 + γιὰ περισσότερα)

σπαθιά της καημένης. Τώρα δεν ξέρω τι θα γίνει
στον πόρτον δε τον μικρό εγώ, γιατί δεν θα μπορέσω πλέον
να ζήσω, όπως ζούσα μέχρι τώρα.

Άραγε μήπως της φταίξαμε μαζί μου. Η ζωή
μου έχει πάντα καημό, αλλά το τέλος αυτής
καημός δεν φαντάζει! Σκληρή μοίρα μου
πλάσατε εξ αρχής και μέχρι τέλους μου γιατί αυτό άλλο δεν
έχω, παρά καημό και δάκρυα, που δε
χορτάζετε, αλλά καημό σ' όλη τη ζωή μου!
Δεν έχασες η πτωχή δύστυχη ούτε
ένα βιβλίο, δεν σε βασανίζει καθόλου
συνείδησή μου" με αυτά τα γράμματα
έκλαιγε το φτωχούλι, πόσο έλεγα να
παρηγορήσω γιατί δάκρυα!!!

Δεν άντεχα άλλο, έπρεπε να φύγω.
Αποφάσισα γι' αύριο μεσημέρι, απόφαση
η οποία μου έδωσε ανακούφιση, σαν κάποιος
ήξερε πόσο μεγάλη βάσανο

καταγραφῆς, πολὺ περισσότερα!

Σὲ ἀσπάζομαι ἀπὸ μέσης καρδίας· σὲ παρακαλῶ
πρόσφερε τοὺς ἀσπασμούς μου τῇ [illegible].

Ἂν ἐρωτᾷς τι περὶ ἐμοῦ, καλλίτερα [illegible] καὶ
εἶναι· ἂν ἔγραψα τι ~~μὲ [illegible]~~ θλιμμένος, διότι
μὲ ἂν δεν ὑπηρετῶ, τὸ ἔχω. ——

[illegible] Ι. Παπάδης.